

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1958-1959.

SEANCE DU 23 JUNI 1959.

Projet de loi portant modification de l'article 20 de la loi du 20 avril 1874 sur la détention préventive.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)
PAR M. VERMEYLEN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 22 décembre 1950, M. Rolin déposa sur le Bureau du Sénat une proposition de loi tendant à fixer aux Cours d'appel un délai de cinq jours pour statuer sur l'appel des ordonnances des Chambres du Conseil décidant de la détention préventive, la législation en vigueur se bornant à disposer que les Chambres des mises en accusation devaient statuer « toutes affaires cessantes ».

La proposition recueillit un accord unanime mais le délai de cinq jours paraissant trop bref, la Commission de la Justice du Sénat proposa, dans son rapport du 22 mai 1951, de le porter à quinze jours.

La proposition fut adoptée à l'unanimité par le Sénat le 7 octobre 1951 et transmise à la Chambre des Représentants.

Par un vote unanime du 4 juin 1959, la Chambre des Représentants adopta le projet, amendé à la suite du rapport de sa Commission de la Justice du 12 mai 1959.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. ROLIN, président; Ancot, Chol, Mme Ciselet, MM. Custers, De Baeck, Derbaix, Duterne, Lagae, Ligot, Neybergh, Oblin, Pholien, Mme Vandervelde, MM. Van Oudenhove, Van Remoortel et Vermeylen, rapporteur.

R. A 4149.

Voir :

Document du Sénat :
207 (Session de 1958-1959) : Projet amendé par la Chambre des Représentants.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1958-1959.

VERGADERING VAN 23 JUNI 1959.

Ontwerp van wet houdende wijziging van artikel 20 van de wet van 20 april 1874 op de voorlopige hechtenis.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VERMEYLEN.

DAMES EN HEREN,

Op 22 december 1950 diende de heer Rolin bij de Senaat een voorstel van wet in, waarbij aan de Hoven van beroep een termijn van vijf dagen werd gesteld om te beslissen over het hoger beroep tegen de bevelen van de Raadkamer tot voorlopige hechtenis, aangezien de geldende wetgeving alleen bepaalde dat de Kamers van inbeschuldigingstelling uitspraak moesten doen « met staking van alle andere zaken ».

Het voorstel droeg de algemene instemming weg, maar de termijn van vijf dagen leek te kort, zodat de Senaatcommissie voor de Justitie in haar verslag van 22 mei 1951 voorstelde hem op vijftien dagen te brengen.

Het voorstel werd door de Senaat op 7 oktober 1951 met algemene stemmen aangenomen en aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers overgezonden.

De Kamer nam het voorstel op 4 juni 1959 eenparig aan, nadat het gewijzigd was op het verslag van haar Commissie voor de Justitie van 12 mei 1959.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De hh. ROLIN, voorzitter; Ancot, Chol, Mevr. Ciselet, hh. Custers, De Baeck, Derbaix, Duterne, Lagae, Ligot, Neybergh, Oblin, Pholien, Mevr. Vandervelde, hh. Van Oudenhove, Van Remoortel en Vermeylen, verslaggever.

R. A 4149.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :
207 (Zitting 1953-1959) : Ontwerp door de Kamer van Volksvertegenwoordigers geamendeerd.

Le premier amendement porte sur le point de départ du délai. Le projet du Sénat disposait : « Les choses resteront en état jusqu'à la décision sur l'appel, pourvu qu'elle intervienne dans les quinze jours ». Il fut objecté que le texte ne précisait pas si le point de départ du délai était la date de la décision dont appel ou la date de l'appel lui-même. Le texte adopté par le Sénat, portant les mots : « la décision sur l'appel », il ne paraît pas douteux que le point de départ du délai était bien la date de l'appel et non la date de la décision dont appel, mais force est de reconnaître que l'auteur de la proposition concevait autrement les choses puisque, introduisant un texte qui portait déjà cette expression, il l'interprétait en déclarant : « Il serait plus conforme à l'esprit de la loi de 1874 que le devoir de statuer toutes affaires cessantes soit entendu comme impliquant que la décision d'appel intervient dans les cinq jours de la décision incriminée ».

Un doute est dès lors permis et, bien que le texte du projet de la Chambre des Représentants soit moins élégant, votre Commission vous propose de l'adopter.

La Chambre des Représentants a, de plus, ajouté au projet un second alinéa disposant que le délai de quinzaine sera suspendu pendant le temps de la remise accordée à la demande de la défense. On a fait observer en effet qu'en raison du transfert éventuel des détenus au siège de la Cour d'appel, du changement éventuel de conseil, et de questions de fait et de droit que la défense pourrait avoir intérêt à instruire plus longuement, il s'imposait de prévoir que la défense puisse obtenir une ou des remises qui devraient être refusées par la Cour si elles impliquaient la mise en liberté des détenus avant qu'elle ait pu statuer à cet égard.

Votre Commission ne voit pas d'objection à un assouplissement de la disposition qui ne restreint pas les droits de la défense mais, au contraire, les étend.

Un membre a fait observer qu'il paraîtrait logique d'accorder la même faculté au Ministère Public. La Commission considère cependant que le parallélisme ne s'impose pas en raison du fait que le dossier a été constitué par le Parquet qui ne risque pas de se trouver démuné comme la défense. Autoriser des remises suspendant le délai à la requête du Ministère Public risquerait d'énerver la réforme.

La Commission recommande dès lors à l'unanimité au Sénat l'adoption du texte du projet de loi tel qu'il fut amendé par la Chambre des Représentants.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
P. VERMEYLEN.

Le Président,
H. ROLIN

De eerste wijziging betrof het uitgangspunt van de termijn. Het ontwerp van de Senaat bepaalde : « De zaken blijven zoals ze zijn, totdat over het beroep beslist is, voor zover dit geschiedt binnen vijftien dagen ». Opgemerkt werd dat de tekst niet nader bepaalde of de termijn inging op de datum van de beslissing waartegen hoger beroep was ingesteld, dan wel op de datum van het hoger beroep zelf. De door de Senaat aangenomen tekst luidde : « totdat over het beroep beslist is », zodat het uitgangspunt wel de datum van het hoger beroep was en niet de datum van de beslissing waartegen hoger beroep werd ingesteld, maar men moet toch toegeven dat de indiener van het voorstel de zaken anders zag, aangezien hij zijn tekst waarin deze uitdrukking reeds voorkwam, als volgt toelichtte : « Het ware meer in overeenstemming met de geest van de wet van 1874, indien de verplichting tot beslissen met terzijdestelling van alle andere zaken, in deze zin werd uitgelegd, dat de uitspraak in hoger beroep moet plaats hebben binnen vijf dagen na de gewraakte beslissing ».

Er is dus twijfel mogelijk en hoewel de tekst van het ontwerp van de Kamer van Volksvertegenwoordigers niet zo vlot is, stelt uw Commissie U voor hem aan te nemen.

Bovendien heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers aan het ontwerp een tweede lid toegevoegd, houdende dat de termijn van vijftien dagen wordt geschorst tijdens het op verzoek van de verdediging verleende uitstel. Aangezien de gedetineerden soms naar de zetel van het Hof van Beroep overgebracht worden of een andere raadsman kiezen, en de verdediging belang kan hebben bij een langere termijn om feitelijke of rechtskwesties te onderzoeken, moest namelijk volgens een lid bepaald worden dat de verdediging eens of meermaals uitstel kan verkrijgen, wat het Hof zou moeten weigeren, indien zulks zou leiden tot invrijheidstelling van de gedetineerden voordat het Hof zich hierover heeft kunnen uitspreken.

Uw Commissie heeft geen bezwaar tegen een versoepeling van de bepaling die de rechten van de verdediging niet beperkt maar ze, integendeel, verruimt.

Een lid merkte op dat het logisch ware dezelfde bevoegdheid ook aan het Openbaar Ministerie te verlenen. Uw Commissie is evenwel van oordeel dat zulk een parallelisme geen zin heeft omdat het dossier wordt samengesteld door het Parket, dat dus geen gevaar loopt onvoorbereid te moeten handelen zoals de verdediging. Uitstel met opschorsing van de termijn verlenen op verzoek van het Openbaar Ministerie zou de hervorming waardeloos maken.

Uw Commissie beveelt de Senaat derhalve eenparig aan, het ontwerp van wet goed te keuren zoals de Kamer van Volksvertegenwoordigers het heeft gewijzigd.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
P. VERMEYLEN.

De Voorzitter,
H. ROLIN